

Ljubezen

Silvo Šinkovec, D. J., dr. ped. znanosti, psiholog, defektolog in teolog, je predavatelj, terapevt, voditelj več seminarjev, šol za starše in duhovnih vaj, urednik revije Vzgoja, duhovni asistent DKPS in direktor Inštituta Franca Pedička.

Dolgoletni sodelavec Unesca in soavtor dokumenta *Učenje: skriti zaklad*, dr. Roberto Carneiro iz Lizbone, je v pogovoru za Vzgojo dejal, da se tam, kjer je ljubezen, vsak dan dogajajo čudeži. To misel smo uporabljali pri podelitvi priznanj staršem, ki so tri leta obiskovali šolo za starše. To misel velikokrat ponovim na svojih predavanjih. Verjamem, da ljubezen res vsak dan dela čudeže. Če ljubezni ne bi bilo, bi vse utonilo v prah in umazanijo, v surovost in brezbriznost, v podivjani egoizem in atomizacijo posameznikov, kajti Ljubezen je glavno gonilo sveta.

Ko sem delal raziskavo o vrednotah v osnovnih šolah, mi je ena od ravnateljic pripovedovala, kako si je želela, da bi bila ljubezen med vrednotami v vzgojnem načrtu. Toda kjer koli je predlagala, da bi jo uvrstili na seznam, se je vedno na koncu ljubezen znašla na robu papirja. Ni bila izbrana med vrednote, ki so zapisane v vzgojni načrt. Ne na tej ne na drugih šolah. Učitelji, starši in učenci ljubezni niso želeli ali niso upali zapisati v vzgojni načrt.

Ko sem na Kongresnem trgu prisostvoval odprtju spomenika žrtvam vseh vojn, pa je predsednik republike Borut Pahor izgovoril besedo ljubezen. Govor je zaključil: »Skozi več kot dva tisoč let človeške civilizacije in kulture svetijo Antigonine besede: 'Ne da sovražim – da ljubim, sem na svetu.' To je spomenik taki ljubezni.« Govoru pa je dal naslov *Ljubezen, ne sovraštvo*. Ko sva se pogovarjala z Ljudmilo Novak, ki sem jo tisto popoldne srečal na Kongresnem trgu in jo povabil k sodelovanju za našo revijo, je dejala, da bi tudi ona izbrala besedo ljubezen, ker verjame vanjo, toda za mnoge je še vedno premočna, razumeli bi jo drugače. Vesel sem, da se je v besednjaku politikov pojavila beseda ljubezen. In upam, da bo sčasoma tudi kakšna šola našla pogum in jo uvrstila v svoj izbor vrednot.

»Ljubezen je v središču vseh stvari,« je vzkliknila terapevtka, avtorica knjige *Inteligentna čustva*. Vsako čustvo sporoča določeno informacijo. Strah nas opozarja na ogroženost, jeza na konflikt, žalost na izgubo, krivda na napačno ravnanje, sram na prestopljeno mejo dostojnosti, ljubezen pa na brezpogojno vrednost. Kdor čuti, da je vreden ljubezni, ima v sebi občutek, da je vreden. Občutka vrednosti nam ne dajejo toliko telesni izgled, šolski uspeh, poklicna uspešnost, medalje na tekmovanjih, razna priznanja za dosežke ali denar. Občutek vrednosti otrok doživlja, ko čuti, da je ljubljen. Vrednost je v vsakem človeku, zato ker smo ljudje. Vsak človek je svet. Občutek vrednosti pa se oblikuje ob stiku z vrednostjo. Najbolj jasno se ta občutek oblikuje, ko čutimo, da smo ljubljeni.

V času študija specialne pedagogike, ko smo razmišljali o otrocih in mladostnikih z motnjami vedenja in osebnosti, smo ugotavljali, da je glavni vzrok za motnje pomanjkljiva izkušnja ljubezni. Danes, po štiridesetih letih študija in izkušenj, nisem našel boljšega odgovora. Temeljno zdravilo za motnje vedenja in osebnosti je ljubezen.

Sovraštvo, nespoštovanje drugega, stalno primerjanje in poniževanje drugih je moteče vedenje. To ni zdravo vedenje in izhaja iz motenj osebnosti. Otroci in odrasli potrebujemo pravo mero varnosti in ljubezni. Spravo v narodu zato vidim v smeri ljubezni. Jezus pravi v evangeliju: »Ljubite svoje sovražnike.« Ne misli na toplo čustvo, ki naj ga nekdo goji do človeka, preko katerega doživlja sovraštvo. Jezus ve, da je sovraštvo delo temnih sil. Zato se njegovo povabilo spremeni v: »Molite za svoje nasprotnike.« Molitev povečuje svetost in ta je zdravilo za ranjeno osebo. Človek, ki je zašel v svet teme, potrebuje luč, ki ga razsvetli, potrebuje molitev, ki ga zavaruje, potrebuje svetost, ki ga osvobodi, potrebuje ljubezen, ki ga ozdravi. Kjer je ljubezen, se vsak dan dogajajo čudeži.